

Trisjafu víðisgerðum.

Í Hirkjubók Stokkseyrarprestakalls er þetta ritad:

"Jón Pálsson er bálmeður 4. mars 1869, fæddur 21. sept. 1879, les dævel, kann lardómsbók, bœir og sálma dævel, skrifar vel, teiknar vel og hejdar sér ágætlega"

En í Bláu bókinni heldur Þjórn Kristjánsson því niðri ákveðið fram, að hann sé þverráðanfallur, óhlýðinn, ósam-
sögull, kanni fátt, sé gjarn í að sviðva aðra menn, hnyssinn,
stírtýndur og yfirleitt niðri óvinsall, einhann við þá, er með honum
vinnu og yfir hann eru settir, svo og alla þá, er notkur viðsteifti
þarfa við hann að hafa. "Tanna er ljóta frúin!" sagði séra
Egbert í Vogósum. Sé síðari lýsingin "notkur lagi líti", hefir
míðuminn ekki batnað með aldrinum. En það þá notkur
andrávauk, þótt bankastjórn Landsbankans geti síni notad
frivilitum gallageis sem gjaldkera lengur en í 16 ár? Nei,
en hún félti eigi þess háðid, að skema honum og höndum sér í
þau tvö steifti sem hún gjörði niðri ákveðnar ásthorami, um að
ræta hann úr bankanum. Og í því sýndi Stjórnarráðið sjálft
"óhlýðni og þverráðstæu". Var Jón "Kannari" þess?
Þona getur hann um þess og munninn með!

Reykjavík, 5. janúar 1937

